

Juma Nellemann Kruses prædiken 3. søndag i fasten

Taler

Juma Nellemann Kruse
Præst

Dato

20. marts 2022

Sted

Besser og Langør Kirker

Omstændigheder**Prædikentekst**

Johannesevangeliet kapitel 8, vers 42-51

- 1 Den omvendte verden. Den omvendte verden, er et udtryk som Johannes Møllehave har lånt af Villy Sørensen.

Det er et udtryk, der kan meget, da det kan vendes på mange måder.

5

Således nævner han, at det må være lykken for en missionær at komme hjem og tale om den omvendte verden – altså en verden, der endelig er blevet omvendt.

- 10 Men Møllehave bemærker, at den omvendte verden i høj grad også handler om vores verden, der i en anden forstand af ordet, netop ikke er omvendt. Vi lever netop i den omvendte verden – den omvendte verden sat i forhold til Gudsriget.

- 15 I vores verden er den første den første, den sidste den sidste, den mægtige den mægtige osv. En logik vi i ekstrem grad ser udfoldet i krigen i Ukraine. Men det gælder i det hele taget i vores verden, at den første er den første, og den mægtige den mægtige. Det er vores verdens logik, og det behøver ikke at handle om krig.

- 20 I den omvendte verden – altså den anden omvendte verden, gudsriget, er det netop – nå ja, omvendt. Her bliver den første den sidste, den sidste den første, osv.

- I den omvendte verden, altså vores verden, søger vi i høj grad vores eget, det der kan betale sig, det man bliver belønnet for.

25

Derfor er forsagelsen, som vi har inden trosbekendelsen, derfor er forsagelsen så

vigtigt: Vi forsager djævelen og alle hans gerninger og al hans væsen. Det er samtidig netop et stort spørgsmål, om vi faktisk gør det. Altså, forsager, afviser Djævelen. Jeg ved, at man kan diskutere, hvorvidt djævelen er en person eller blot en kraft. Om det er noget inden i os eller udenfor os. Men at det handler om det dæmoniske, det, der gør, at vi først og fremmest søger vores eget, tænker jeg, vi er nogenlunde enige om.

Men spørgsmålet er om vi faktisk forsager det, afviser det, i praksis. Således har Møllehave fortalt historien om en konfirmand, der på spørgsmålet om, hvorvidt han forsagede djævelen, svarede nej. Det var selvfølgelig en fejl, men som Møllehave tørt bemærker, så var denne konfirmand sikkert den ærligste af dem alle.

Vi lever i den omvendte verden – af gudsriget. Og i vores verden forsager vi ikke – afviser vi ikke – djævelen så meget at det gør noget. Vi handler ofte som om, vi faktisk har djævelen til far, som Jesu i dag så skarpt stiller det op.

Jan Lindhardt skrev en gang en hel bog om de såkaldte dødssynder, som de gammel-katolske kristne havde med i deres kristendom. Og Lindhardt bemærker, at disse gamle dødssynder i dag er blevet dyder. Igen – den omvendte verden.

Ja, hele vores liberalistiske markedsbaserede kapitalistiske samfundssystem er baseret på, at dødssynderne er blevet dyder. Vi skal helst være lidt grådige og lidt misundelige. Hvis ikke vi stræbte efter samme størrelse bil som naboen, ville vi måske nøjes med den vi havde i forvejen. Og hvis ikke reklamen overbeviste os om, at vi skal udskifte vores garderobe mindst hver halve år, ville vi sikkert i højere grad glæde os over, det vi allerede har.

Hvis ikke vi jævnligt købte nye ting, ville vores samfund ikke rigtigt køre rundt, som samfundskonstruktionen og styringsredskaberne er i dag.

Vores livsstil har dog kolossale konsekvenser. Ganske vist er mange af konsekvenserne udenfor vores synsfelt. De rigtigt alvorlige konsekvenser af klimaforandringerne rammer mest folk mange tusinde kilometer væk fra os. Vi mærker nok, at vejret opfører sig mere ekstremt. Men det er ikke på en måde, der gør, at vi tænker – nu må vi hellere ændre vores livsstil.

Men det har jo konsekvenser, vores livsstil. Om otte dage, den 28. marts, indtræder Country Overshoot Day for Danmarks vedkommende. Det er Global Footprint Network, der laver disse årlige beregninger, og det betyder, at vi i Danmark om en uge via vores forbrug har brugt, hvad jorden selv er i stand til naturligt at gendanne på et år. På cirka tre måneder har vi altså i Danmark via vores forbrug brugt af jordens ressourcer, som den selv er i stand til at genskabe igen på et helt år. Vi er altså ret meget bagud på point i forhold til, hvad jorden selv kan bære, hvis alle levede som danskere.

70 Det er en løbende diskussion i kirkelige kredse, om kirken overhovedet skal blande sig i klimakampen. Men lige som kirken igen og igen skal gøre os opmærksom på, at vi har en forpligtelse overfor vores medmennesker, vores næste, som det hedder i kristendommen.

80 På samme måde har kirken selvfølgelig også en opgave i at minde os om, at vi har en forpligtelse over for alt levende. Den af Gud skabte verden. Både for naturens egen skyld. Og for de kommende generationers skyld.

Men vi lever i den omvendte verden. Vi lever i en verden, hvor vi i praksis ikke for alvor forsøger lysten til at handle som vi har lyst til, med tanke på vores medmennesker, ja, alt levende.

Vi lever som om, vi har djævelen til fader i stedet for Gud. For hvis Gud har skabt himlen og jorden – hvad vi jo siger hver søndag i trosbekendelsen. Så er det også vores opgave at passe på den, som gode forvaltere af Guds rigdom.

Som det vil fremgå, vil vi i dag synge en ny salme, i stedet for O du Guds lam inden nadveren. Somme tider må det gerne være tydeligere, at vores ansvar gælder alt levende, og ikke blot menneskene. I langt de fleste salmer vi synger, er naturen og dyrene ret sjældent nævnt som noget, vi også skal passe på. Jo, vi kan beundre naturen og fascineres af naturen, men den har også en værdi i sig selv, uanset hvad vi i øvrigt synes om den. Og sommetider betyder dette at tage ansvar, at vi skal lade den være. Vi kan ikke leve uden dyr og natur, men de kan sagens leve uden os. Det går som regel galt, når vi mennesker blander os for meget.

I Faderen, Sønnen og Helligåndens navn, Amen.

105 **Kilde**
Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

Kildetype
Digitalt manuskript

110 **Tags**
3. søndag i advent, Anden tekstrække, Klimaprediken, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI
<https://www.dansketaler.dk/tale/juma-nellemann-kruses-praediken-3-sondag-i-fasten>

115

120

125

130

135

140